

— Ἀπατᾶσαι, παιδίον ἐπνέλαβεν ὁ γέρον μετὰ πικρίας· αὐτὰ εἶνε ὅσα εἶνε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· ὅσα εἶνε ὑποκάτω μόνῃ ἢ εἰμυρμένη τὸ εἰξεύρει. Κύριος οἶδε πόσαι ἔριδες, πόσα λογομαχίαι, πόσαι πτώσεις ὑπουργείων, πόσα κατηγορητήρια ὑπουργῶν, πόσοι νέοι ὑπέρογοι φόροι, πόσα δάνεια, πόσαι ἀφροσύναι, πόσοι ἐξευτελισμοὶ ὑποκρύπτονται εἰς τὸ βῆθος τοῦ κνίστρου σου! Εἶται τὸ 1882, ὁ διάδοχος μου ἐπὶ τῆς γῆς μάθε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ εἶμαι τὸ 1881. Μὲ βλέπεις γέροντα, ἀληθῶς; καὶ ὅμως μόλις τῶρα κλείει ἐν ἔτος ἀφότου ἐγεννήθη ἐν εἰς τὸν κόσμον.

— Ἐλα δά! ἀνέκραξε κυχγάζον τὸ παιδίον, ἢ πρῶμα σου λείπει· ἐπαλάδωσες καὶ δὲν ἐνθυμεῖται ἴσως.

— Εἶσαι ἄπειρος, μικρὸ μου καὶ διὰ τοῦτο σὲ συγχωρῶ· καὶ ἐγὼ ἐπίσης πρὸ ἐνός ἔτους ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον ἐμυκτήριζον ὡς σὺ τὸν προκάτοχόν μου ὃν συνήντησα ἐπὶ τῆς θέσεως ταύτης ἀλλ' ἔπειτα μὲ ἐδίδαξεν ἡ πεῖρα, ὅτι ὅσα ἐκεῖνος μοι εἶπε ἦσαν ἀληθῆ. Πρὶν γεννηθῶ, ἔτι οἱ ἄνθρωποι μὲ περιέμενον, μὲ προεμάντευον, εὔρον ὅτι ὁ ἀριθμὸς μου συνίστατο ἐκ δύο 18, ὅτι τὸ ἄθροισμα τοῦ ψηφίου μου ἀπετέλει τὸν ἀριθμὸν 18, τὸ ἐθεώρησαν αἴσιον οἰωνὸν καὶ μὲ ὑπεδέχθησαν μὲ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας. Ἄλλ' ὅτε ἤρχισα νὰ κενώνω τὸ κνίστρόν μου, εἶδον ὅτι ἡ Μοῖρα εἶχεν ὑποκρῦψει ἐντὸς αὐτοῦ καὶ τὰ κακά της· ἤρξαντο νὰ γογγύζουσι, νὰ μὲ καταρῶνται, νὰ μὲ ἀποστρέφονται, νὰ ἀριθμῶσι τὰς ἡμέρας τοῦ βίου μου, νὰ προσδοκῶσι μετ' ἀνυπομονησίαις τὸν θάνατόν μου καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐξέπνεον νὰ συνοδύσωσιν οἱ ἀχάριστοι τὸν θάνατόν μου μετὰ συριγμῶν, καὶ μετὰ μυρίων ἐκδηλώσεων χαρᾶς. Καὶ σὺ τὰ αὐτὰ θὰ πάθῃς μικρόν μου 1882. Τῶρα σὲ ὑποδέχονται μετ' ἀγαλιάσεως, ἀλλ' ὅταν κατόπιν τὸ κνίστρόν σου ἀρχίσῃ νὰ χαρίσῃ εἰς τοὺς ἀνθρώπους...

Ὁ γέρον ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐκστομίσῃ τί ὑπέκρυπτε τὸ κνίστρον τοῦ μικροῦ 1882, ὅτε ἀῖνης βίαιον πνεῦμα ἀνέμου παρέφερον αὐτὸν μακρὰν ὠθοῦν αὐτὸν πρὸς τὴν μοιρῆν ὁδὸν τῆς Αἰωνιότητος. Τὸ παιδίον ἔμεινε σκεπτικὸν ἐπὶ τινι στιγμῇ, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀνκλήσιν τὴν φειδρότητα τοῦ ἔκραξεν:

— Ὁ γερο-ἐξεκουτικισμένος, ποῦτος ἤξεύρει ἂν δὲν μοῦ τὰ εἶπεν ἀπὸ τὴν σκάσιν σου!

Καὶ πληρὴς θάρρους μετὰ τὸν συλλογισμὸν τοῦτον, κῆτηλθεν ἐν τάχει τὴν κατωφέρειαν, ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἤρχισε νὰ σκορπίζῃ ἀφθόνως τὰ δῶρα τοῦ κνίστρου του, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη πρώτη πεσοῦσα εὐχὴ ἦτο:

— Ὑγεία, εὐτυχία, φαιδρότης εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «Ἀσμοδαίου»!

Προφητεῖται διὰ τὸ ἔτος 1882

Ὁ κυριεύων πλανήτης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶνε ὁ Κουμουνδούρος, ἀγνοεῖται ὅμως ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ πλανήσῃ διὰ ὅλου τοῦ ἔτους.

Ἐκλείψεις θὰ συμβῶσι πολλά. Ἐκλείψεις Μπούμπουλη

ὀλική. Ἐκλείψεις μερικὴ τῶν τριῶν ἀδελφῶν Ἰκωβάτων. Ἐκλείψεις δακτυλιοειδῆς τοῦ συλλόγου τῆς Ἐγέροσεως.

Ἦραι τοῦ ἔτους.

Ὅσαι καὶ πέρυσι 365 τιμᾶται ἕκαστον φύλλον λεπ. 5. Ἐὰ γράφῃ ἄρθρα καὶ ὁ Στρυμύλης.

Ἐορταὶ ἐθνικαί, θὰ προστεθῶσιν εἰς αὐτὰς καὶ Ἡ ἀγακῆρυξίς τοῦ τρίτου κόμματος καὶ Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Σιβιτανίδου εἰς τὴν Καλαμπάκην.

Ἐορταὶ καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται τὰ δημόσια γραφεῖα.

Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων.

ΤΙ ΘΑ ΚΑΜΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΤΥΧΟΝΤΕΣ

Ὁ ΦΙΑΘΜΩΝ θὰ ἀνυπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου διὰ νὰ μὴ παρκαπονητῆται ὁ Ῥάλλης, ὅτι εἶνε πρόεδρος ἐπὶ τῶν τελετῶν μόνον.

Ὁ ΜΑΓΚΟΚΟΡΑΑΤΟΣ θὰ τακτοποιήσῃ τὸ Ἀρσάκειον πρὸς μεγάλην λύπην μερικῶν συμβούλων.

Ὁ ΣΚΟΓΖΕΣ θὰ λάβῃ τὴν θέσιν τοῦ Ζυγομαλά ἐν Κωνσταντινουπόλει e vice versa.

Ὁ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ θὰ γράφῃ καὶ θεατρικὰ εἰς τὰς Νέας Ἰδέας (ἤρχισεν ἤδη.)

Ὁ Ν. ΧΑΤΖΙΕΚΟΣ θὰ ἐκδώσῃ νέον τόμον λυρικῶν ποιήσεων.

Ὁ ΡΟΝΤΗΡΗΣ θὰ ἐκδώσῃ τὸν γ' τόμον τοῦ κατὰ Σύνταγμα πολιτεύεσθαι.

Ὁ ΑΒΕΡΩΦ... ἄγνωστον ἀκόμη.

Ὁ ΡΙΚΑΚΗΣ θὰ στῆλῃ ὀπουδήποτε πρέσβυς.

Ὁ ΜΠΟΓΜΠΟΓΛΗΣ θὰ μεταβῆ εἰς Λονδίνον διὰ νὰ σπουδάσῃ τὰς τελευταίας μεθόδους τῆς τορπιλλοποιτικῆς διὰ μέλλοντας σκοποῦς.

Ὁ ΚΑΡΑΠΑΓΛΟΣ θὰ γράψῃ φιλοσοφικὴν πραγματεῖαν περὶ τῆς ἀσπαστικῆς τῶν ἀνθρωπίνων καὶ θὰ ἀνυπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Ἐκλογῆς θέσιν του.

Ὁ ΣΙΜΟΠΟΛΟΣ θὰ συστήσῃ κάμμιν νέαν Τράπεζαν.

Ὁ ἀνεψιὸς ΚΕΧΑΓΙΑΣ θὰ κάμῃ δίκην τοῦ θεοῦ του διὰ τὴν πολυθρύλλητον ἐκλογὴν, ἣτις τὸν ἐχωντάκωσε.

Φιλοσοφία τοῦ λαοῦ.

Τὴν πρώτην φοράν ὅτε ὁ λαὸς ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ Οἰκονόμου περὶ τῶν νέων ιδεῶν, ἀπεκρίθη ΝΑΙ. (ὅρα Νέας Ἰδέας 27 Σεπτεμβρίου 1879.)

Τὴν δευτέραν φοράν ἀπεκρίθη ΘΑ ΣΚΕΦΘΩ (ὅρα Νέας Ἰδέας 26 Δεκεμβρίου 1880.)

Τὴν τρίτην φοράν θὰ τοῦ ζήτησῃ Ἡ ΠΙΣΩ ΤΟΝ ΗΛΙΟ (ὅρα Νέας Ἰδέας τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν).